

O tvoji víru vlny se tříští
Nad příkořím zvedá se kýl
A ze dna horká touha prýští
Být znova tím, kým jsem byl!

O tvoji víru vlny se tříští
Nad příkořím zvedá se kýl
A ze dna horká touha prýští
Být znova tím, kým jsem byl!

Moře je pánem světa, tak je to třeba vzít
Proto ze všeho nejvíc prožil jsem na mořích
Moře je pánem věků, vteřin si nevšímá
Nezbude po člověku, než hloubka nevlídná
Staletí už se plavím v desítkách vtělení,
Hledal jsem cesty nové, převážel koření
Vikingem s temnou duší, v galéře přikován
Strach - bolest nevnímá, zrozen pro oceán!

O tvoji víru vlny se tříští
Nad příkořím zvedá se kýl
A ze dna horká touha prýští
Být znova tím, kým jsem byl!

O tvoji víru vlny se tříští
Nad příkořím zvedá se kýl
A ze dna horká touha prýští
Být znova tím, kým jsem byl!

Moře je pánem světa, tak je to třeba vzít
Proto ze všeho nejvíc prožil jsem na mořích
Skončilo na dně lodí ke stovkám na tisíc
Zničených děly korvet, útesy rozbitých
Má touha po dálkách však přežila ve mně
Zas křičím z ráhnoví: Na obzoru země!